

præsenteres. Færøerne ere repræsenterede paa den danske Rigsdag, og vi kunne altsaa gjen- nem deres Rigsdagsmænd faae en, om end temmelig mangelfuld Udtalelse om, hvorvidt Færingerne kunne ønske at deeltage i en saadan Kirkerepræsentation; men Island er ikke repræsenteret paa Rigsdagen, vi vide slet ikke Noget om Islands Driste i saa Henseende, og desuagtet skal Rigsdagen her vedtage en Lov, hvori der gives Kongen Ret til at repræsente- re Island i det paatænkte Kirkeraad, medens det dog var muligt — jeg anseer det for sand- synligt og haaber ialtsald, at det vil vise sig at være Tilfældet — at Islænderne slet ikke ville repræsenteres deri. Den Repræsentation, de vilde faae, skulde de da heller ikke glæde sig meget over, thi Kongen eller Regjeringen kan vælge hvilket som helst Fyre, den vil, selv Saa- danne, der staae i den absoluteste Modsetning til hele det islandske Folks Drister og Anskuel- ser. — Men medens man vil, at den danske Rigsdag skal begave Island med en Andeel i Repræsentationen, have de ærede Forslagsstillere aldeles overseet, at der meget nærmere ved os ligger en Deel af Danmarks Rige, nemlig hele Sønderjylland, hele Slesvig Stift; det synes de aldeles ikke at have tænkt paa. Kan man lade Kongen vælge en Repræsentation for Island uden at spørge Althinget derom, saa kunde man vel ogsaa give ham Ret til at vælge en Repræsentation for Sønderjylland, for Sles- vig Stift — Noget, jeg dog lidet skulde anbefale — uden at høre den slesvigiske Stænders- forsamling. Der var da iøvrigt Intet i Veien for at høre den om, hvorvidt den vilde tage Deel i en saadan Repræsentation som et Kirke- raad, og der kunde være saameget større Op- fordring til at spørge den derom, som man vil mindes, at Forholdene i Slesvig Stift i mange Henseender ere heelt forskellige fra Forholdene i de øvrige Stifter i Danmark; ja paa Grund deraf kunde det vel endog være ret usikkert at see Beboere af Slesvig Stift samlede med Be- boere af vore øvrige Stifter; der kunde altid være en heel Deel Belærende i at høre dem udværlt deres Anskuelser om forskellige kirkelige Gjenstande. Som vi vide, er der i Slesvig Stift saa at sige fuldkommen Lærefrihed for Præsterne, men slet ingen Frihed for Sogne-

beboerne. Der er ingen Sognefrihed; thi Sognebaandet er ikke løst der; hos os derimod er Sognebaandet løst, medens der ialtsald le- galt er en temmelig fuldkommen Ufrihed for Lærerstanden, som er bunden ved et og det samme Ritual. — Forøvrigt skal jeg ikke videre opholde mig herved, uagtet jeg ikke kan negte, at det undrer mig en heel Deel, at de ærede Forslagsstillere, der have været saa faare om- hyggelige for Island, reent have glemt Sønder- jylland.

Gaae vi dernæst over til dette Kirke- raads Sammensætning, saa see vi, at man vil have det sammensat halvt af Præster — det vil sige Præster og Biskopper — halvt af Lægmand; og idet den af de ærede Forslags- stillere, som havde Ordet, anbefalede sit For- slag, talte han om, hvorledes det allerede i den apostoliske Tid var Stif, at „Menighederne“ deeltog med Lærerne i at ordne Kirkens An- liggende, ja, han oplæste endog en Skrivelse fra Sjællands Biskop — jeg antager fra den nuværende, men jeg veed det saamen ikke — hvor en saadan Ret for „Menigheden“ til at afgive sin Stemme i Forening med Læreren blev fremhævet og fremstillet som fuldkommen lutherisk. Jeg troer imidlertid, det er ulutherisk — og jeg kunde have Lyst til at gaae endnu videre, men jeg vil lade det beroe derved — jeg troer, det er ulutherisk at stille „Menigheden“ i M o d s æ t n i n g til Lærerstanden, som om Biskopper, Provster og Præster ikke selv vare en Deel af Menighederne. — Jeg paastaar, at de paa ingen Maade staae ligeoverfor Menig- hederne, men ere Dele af den, og at Menig- heden ikke saaledes kan opløses, ikke saaledes tvedeles og sønderhugges, at man stiller den uden Præst ligeoverfor Præsterne. Med den Anskuelse, som er tilegnet og fremhævet af den ærede Forslagsstiller, kan jeg imidlertid no- g e n l u n d e begribe, at han vil have sit Kirkeraad sammensat halvt af Præster og halvt af Læg- mand; jeg siger nogenlunde, thi jeg kan endda ikke fuldkommen begribe det. Han talte om Folk, der frygtede for enhver Forsatning, som havde nogen Lighed med vor nuværende frie og folkelige Forsatning, og talte om dem som sødte Modstandere af Kirkeraadet, fordi